

- 2) Czy art. 5 ust. 3 i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik lotniczy, który twierdzi, że przyczyną odwołania było zaistnienie nadzwyczajnych okoliczności, może powołać się na przewidzianą w art. 5 ust. 3 rozporządzenia okoliczność zwalniającą z odpowiedzialności, jeżeli jednocześnie jest w stanie udowodnić, że również w przypadku zmiany rezerwacji na przewóz zastępczy nie można było zapobiec skutkom odwołania występującym po stronie danego pasażera?
- 3) Czy zmiana rezerwacji, o której mowa w pytaniu drugim, musi spełniać dalsze kryteria czasowe lub jakościowe, w szczególności kryteria wskazane w art. 5 ust. 1 lit. c) ppkt (iii) lub art. 8 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 261/2004?

Postanowieniem z dnia 14 stycznia 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziewiąta izba) orzekł, co następuje:

1. Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że kolizja między sterem wysokości samolotu stojącego na stanowisku postojowym a wingletem samolotu innej linii lotniczej, spowodowana przemieszczaniem się tego ostatniego, jest objęta pojęciem „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu tego przepisu.
2. Artykuł 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że – w wypadku odwołania przewidzianego pierwotnie lotu ze względu na zaistnienie nadzwyczajnej okoliczności – zmiana przez przewoźnika lotniczego planu podróży pasażera na lot prowadzący tego pasażera do miejsca docelowego w następny dzień po dniu przewidzianym pierwotnie stanowi „racjonalny środek”, zwalniający tego przewoźnika lotniczego z obowiązku zapłaty odszkodowania przewidzianego w art. 5 ust. 1 lit. c) i w art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia, chyba że istniała inna możliwość bezpośredniej lub łączonej zmiany planu podróży w ramach lotu wykonywanego przez niego samego lub przez każdego innego przewoźnika lotniczego, zapewniającego wcześniejsze dotarcie do miejsca docelowego niż w przypadku kolejnego lotu zainteresowanego przewoźnika lotniczego, z wyjątkiem sytuacji gdy ten ostatni wykaze, że dokonanie takiej zmiany planu podróży stanowiłoby dla niego poświęcenie, jakiego nie można od niego wymagać, mając na uwadze możliwości jego przedsiębiorstwa w danym momencie, co powinien ustalić sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

**Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 6 maja 2020 r. w sprawie
T-141/19, Sabo i in. / Parlament i Rada, wniesione w dniu 2 lipca 2020 r. przez Petera Sabo,
Lesoochranárske zoskupenie VLK, Hassa Krulla, 2 Celsius, Bernarda Aurica, Tony’ego Lowesa, Kenta
Robersona, Hiite Maja SA, Association de lutte contre toutes formes de Nuisance et de Pollutions sur
les communes de Meyreuil et Gardanne (ALNP Meyreuil – Gardanne), Friends of the Irish
Environment CLG**

(Sprawa C-297/20 P)

(2021/C 72/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Peter Sabo, Lesoochranárske zoskupenie VLK, Hassa Krull, 2 Celsius, Bernard Auric, Tony Lowes, Kent Roberson, Hiite Maja SA, Association de lutte contre toutes formes de Nuisance et de Pollutions sur les communes de Meyreuil et Gardanne (ALNP Meyreuil – Gardanne), Friends of the Irish Environment CLG (przedstawiciele: R. Smith i C. Day, Solicitors; P. Lockley i B. Mitchell, Barristers oraz D. Wolfe QC)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Postanowieniem z dnia 14 stycznia 2021 r. Trybunał (ósma izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne i obciążył wnoszących odwołanie ich własnymi kosztami.

**Odwołanie od postanowienia Sądu wydanego w dniu 7 lipca 2020 r. w sprawie T-273/20, Wasilew /
Bułgaria, wniesione w dniu 17 lipca 2020 r. przez Weselina Atanasowa Wasilewa**

(Sprawa C-320/20 P)

(2021/C 72/12)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Wnoszący odwołanie: Weselin Atanasow Wasilew (przedstawiciel: adwokat B. Kolew)

Druga strona postępowania: Republika Bułgarii

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2021 r. Trybunał (siódma izba) oddalił odwołanie jako oczywiście bezzasadne.

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 10 czerwca 2020 r. w sprawie
T-577/19, Leinfelder Uhren München / EUIPO, wniesione w dniu 24 sierpnia 2020 r. przez Leinfelder
Uhren München GmbH & Co. KG**

(Sprawa C-401/20 P)

(2021/C 72/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG (przedstawiciel: S. Lüft, Rechtsanwalt)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Thomas Schafft

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącą odwołanie jej własnymi kosztami.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien
(Austria) w dniu 26 października 2020 r. – CR, GF, TY**

(Sprawa C-560/20)

(2021/C 72/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CR, GF, TY

Organ będący drugą stroną postępowania: Landeshauptmann von Wien

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy będący obywatelami państwa trzeciego rodzice uchodźcy, który złożył wniosek o udzielenie azylu jako małoletni bez opieki i któremu udzielono azylu jeszcze jako małoletniemu, mogą w dalszym ciągu powoływać się na art. 2 lit. f) w związku z art. 10 ust. 3 lit. a) dyrektywy Rady 2003/86/WE⁽¹⁾ w przypadku gdy uchodźca osiągnął pełnoletniość po udzieleniu mu azylu, ale w trakcie postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt jego rodzicom?